

Poczucie zagrożenia u progu epidemii koronawirusa

Znak jakości przyznany CBOS przez
Organizację Firm Badania Opinii i Rynku 20 stycznia 2020 roku

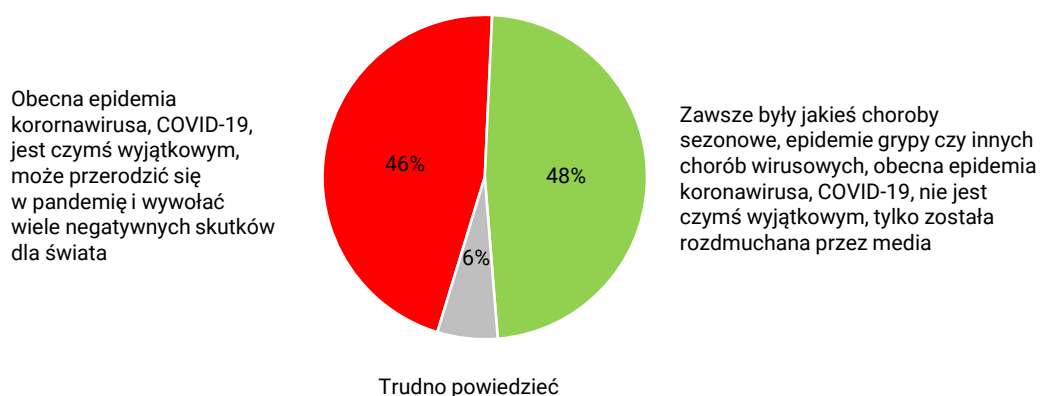
Fundacja Centrum Badania Opinii Społecznej
ul. Świętojerska 5/7, 00-236 Warszawa
e-mail: sekretariat@cbos.pl; info@cbos.pl
<http://www.cbos.pl>
(48 22) 629 35 69

Marcowe badanie¹ rozpoczęło się tuż po pojawieniu się w naszym kraju (4 marca) pierwszego oficjalnie zdiagnozowanego przypadku zarażenia koronawirusem SARS-CoV-2, wywołującym chorobę COVID-19, ale jeszcze przed wprowadzeniem w naszym kraju nadzwyczajnych środków prewencyjnych związanych z epidemią. Sytuacja w trakcie realizacji sondażu zmieniała się bardzo dynamicznie, a respondenci udzielający odpowiedzi w ostatnich dniach trwania badania robili to w innych okolicznościach niż odpowiadający jako pierwsi. Przedstawione niżej wyniki – ze względu na ogromną dynamikę sytuacji – mają już charakter historyczny, dokumentują postrzeganie sytuacji i społeczne obawy u samych początków zagrożenia epidemicznego.

Na progu epidemii COVID-19 Polacy wydawali się dość sceptyczni, jeśli idzie o potencjalne zagrożenia z nią związane. Wśród ankietowanych opinie na temat wyjątkowości tej choroby były podzielone. Nieznacznie większy odsetek badanych skłonny był lekceważyć niebezpieczeństwa związane z epidemią koronawirusa, uznając, że jest podobna do innych epidemii chorób sezonowych, które już zdarzały się w przeszłości, takich jak grypa (po której, w wyniku powikłań, też ludzie umierają). A jej wyjątkowość jest w większym stopniu faktem medialnym, niż jakimś rzeczywistym, nieznanym wcześniej zagrożeniem (48%). Nieco mniej respondentów uznało, że obecna epidemia jest czymś wyjątkowym w historii, może przerodzić się w pandemię² i wywołać wiele negatywnych skutków dla świata (46%).

CBOS

RYS. 1. Ostatnio dużo mówi się o rozszerzającej się na świecie liczbie zachorowań na infekcję dróg oddechowych wywoływaną przez pochodzącego z Chin koronawirusa, COVID-19. Która z poniższych opinii jest Panu(i) bliższa?

¹ Badanie „Aktualne problemy i wydarzenia” (358) przeprowadzono metodą wywiadów bezpośrednich wspomaganých komputerowo (CAPI) w dniach 5–15 marca 2020 roku na liczącej 875 osób reprezentatywnej próbie losowej dorosłych mieszkańców Polski.

² W momencie formułowania pytania jeszcze nie pojawił się komunikat WHO o stanie pandemii.

Co interesujące, opinie na temat zagrożeń związanych z koronawirusem były słabo zróżnicowane w zależności od poziomu wykształcenia, co więcej – inaczej niż można by się spodziewać – nieco częściej o powadze sytuacji przekonani byli respondenci słabiej wykształceni, zaś osoby z wyższym wykształceniem częściej były skłonne lekceważyć zagrożenia. Połowa respondentów z wykształceniem średnim i wyższym (po 50%) uznała, że obecna epidemia COVID-19 jest jedną z wielu zdarzających się w historii epidemii sezonowych, a zagrożenia z nią związane są rozdmuchane przez wiecznie poszukujące sensacji media. W mniejszości zaś byli ci, którzy uznali ją za poważne zagrożenie (46% – w przypadku osób z wykształceniem średnim i 44% – z wykształceniem wyższym).

Również wiek słabo różnicował poglądy na ten temat. Jedyną grupą wiekową, która wyraźnie lekceważyła zagrożenia związane z epidemią, były osoby młode – od 24 do 34 roku życia: ponad połowa spośród nich wyraźnie częściej uznawała, że obecna epidemia jest zapewne tylko jedną z wielu (58%), niż że jest czymś wyjątkowym, stwarzającym nieznanne zagrożenia (37%). Być może ta grupa ludzi młodych w największym stopniu była przekonana, że ta choroba ich nie dotyczy. Można też przypuszczać, że osoby w tym wieku mogą częściej zbyt lekko traktować regulacje i obostrzenia związane z epidemią.

Dużą pewnością siebie cechują się także osoby religijne – ponad połowa osób chodzących do kościoła częściej niż raz w tygodniu (56%) oraz uczestniczących we mszy świętej co najmniej raz w tygodniu (51%) uważała, że obecna epidemia jest w większym stopniu sprawą medialną, niż rzeczywistym zagrożeniem. Być może osoby religijne częściej niż inne są przekonane, iż znajdują się pod szczególną opieką Opatrzności, albo też całkowicie powierzają się jej opiece. Co jednak ciekawe, również częściej skłonni są lekceważyć zagrożenie respondenci obojętni religijnie i nieuczestniczący w żadnych praktykach religijnych (52%).

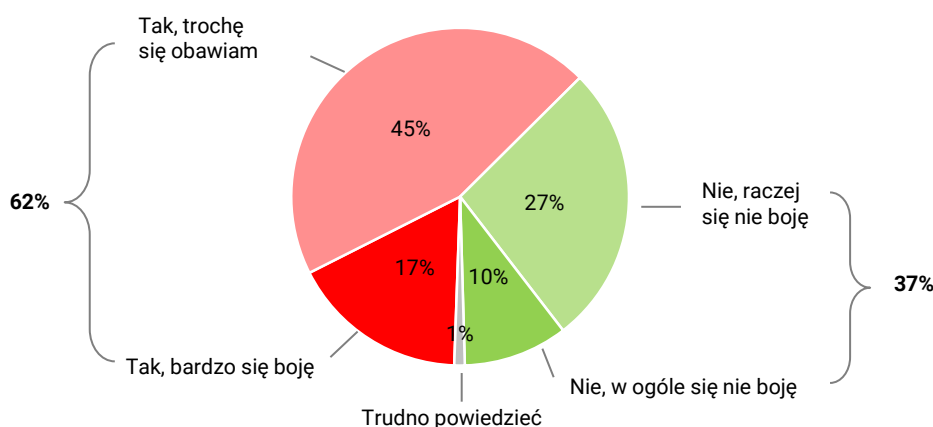
W początkowej fazie epidemii nieco częściej z dystansem do zagrożenia koronawirusem podchodziły osoby mieszkające w małych miastach liczących do 20 tys. mieszkańców (53% głosów, że to jedna z wielu epidemii spotykanych w historii) oraz na wsi (50%). Natomiast relatywnie częściej zagrożeniem tym przejmowali się mieszkańcy największych skupisk – miast liczących powyżej 500 tys. mieszkańców: ponad połowa z nich zgadzała się z przeciwną opinią (54%).

W grupach społeczno-zawodowych mniej poważnie traktowały zagrożenia związane z epidemią koronawirusa gospodynie domowe (62% wskazań, że obecna epidemia jest jedną z wielu), renciści (58%), uczniowie i studenci (56%), osoby bezrobotne (53%) oraz robotnicy niewykwalifikowani (51%). Częściej skłonność do bagatelizowania obecnego zagrożenia epidemicznego, niż dostrzegania jego wyjątkowości, demonstrowała kadra kierownicza i specjaliści z wyższym wykształceniem (odpowiednio 49% wobec 44%), co może mieć znaczenie dla sytuacji pracowników najemnych, o obecności w pracy których najczęściej przesądzają. Natomiast powagę sytuacji w większości rozumieli pracownicy usług, czyli m.in. handlu (55% wskazań, że epidemia jest czymś wyjątkowym), technicy i średni personel techniczny (53%), osoby pracujące na własny rachunek oraz robotnicy wykwalifikowani (po 52%), a także pracownicy administracyjno-biurowi (51%).

W okresie między pojawieniem się w Polsce pierwszego oficjalnie zdiagnozowanego pacjenta zainfekowanego koronawirusem SARS-CoV-2 (4 marca) a pierwszym odnotowanym zgonem (12 marca), badani w większości wyrażali obawy przed zarażeniem tym wirusem, choć zagrożenie to nie wydawało się chyba jeszcze wtedy bardzo realne. W pierwszych dniach epidemii ponad trzy piąte respondentów przyznało, że osobiście boją się zarażenia tym koronawirusem (62%), jednak tylko 17% stwierdziło, że bardzo się tego boi, zaś większość określiła swoją obawę jako umiarkowaną („trochę się obawiam” – 45%). O braku tego rodzaju lęków mówiła niespełna dwie piąte ankietowanych (37%), przy czym również w tym przypadku większość opinii była umiarkowana („raczej się nie boję” – 27%). Zupełny brak obaw przed epidemią COVID-19 zadeklarowała jedna dziesiąta dorosłych Polaków (10%).

CBOS

RYS. 2. Czy Pan(i) osobiście boi się zarażenia tym koronawirusem?

Zarażenia wirusem nieco częściej obawiały się kobiety (66%), niż mężczyźni (58%), którzy z powodów kulturowych zwykle mają mniejszą skłonność do publicznego przyznawania się do jakichkolwiek lęków czy obaw.

Poziom obaw wyraźnie różnicował wiek. Nie bała się zarażenia koronawirusem ponad połowa osób młodych, w tym szczególnie najmłodszych respondentów w wieku od 18 do 24 roku życia (56%), a także respondentów nieco starszych, w wieku od 25 do 34 lat (50%). W grupach tych odsetki osób lękających się zarażenia wynosiły odpowiednio 44% i 47%. Natomiast powyżej 35 roku życia osoby podzielające tego typu obawy były już w wyraźnej większości. Najczęściej można było je spotkać wśród najstarszych badanych, powyżej 65 roku życia (71%), a więc znajdujących się w grupie ryzyka, w której – statystycznie rzecz biorąc – śmiertelność w przypadku zachorowania jest najwyższa, a potem w kolejno zmniejszających się o dekadę kohortach wiekowych, kończących się na grupie w wieku 35–44 lata (odpowiednio 67%, 68% i 66%).

Co ciekawe, mimo że mieszkańcy wsi i małych miast rzadziej niż mieszkańcy największych aglomeracji miast dostrzegali w obecnej epidemii jakieś nie notowane wcześniej, długofalowe zagrożenie, nieco częściej niż ci ostatni deklarowali obawę przed zarażeniem się koronawirusem. O obawach tego rodzaju mówiło 64% mieszkańców wsi i miast średniej wielkości (od 20 tys. do 100 tys. mieszkańców) i 62% mieszkańców najmniejszych miast (do 20 tys. mieszkańców). Jednocześnie odsetek osób, które nie lękają się zarażenia, wynosił w tych grupach od 34% do 36%. Tymczasem wśród mieszkańców dużych i największych miast (powyżej 100 tys. mieszkańców) zarażenia koronawirusem bało się po 57% respondentów, zaś po 43% nie podzielało tych obaw.

W pierwszej fazie epidemii skala lęku przed zarażeniem koronawirusem okazała się odwrotnie proporcjonalna do poziomu wykształcenia (choć trzeba zaznaczyć, że we wszystkich grupach wiekowych obawę wyrażała ponad połowa respondentów). Do lęku przed możliwością zachorowania na COVID-19 przyznało się ponad dwie trzecie osób z wykształceniem podstawowym bądź gimnazjalnym (69%), zaś wśród respondentów z wyższym wykształceniem odczucia te podzielała ponad połowa (54%).

Relatywnie większy poziom lęku odnotowaliśmy wśród osób gorzej sytuowanych pod względem materialnym, osiągających na osobę w rodzinie dochody średnie (od 1500 do 1999 zł – 71%) lub mniejsze, a także oceniających swoją sytuację materialną jako przeciętną lub złą (po 66%).

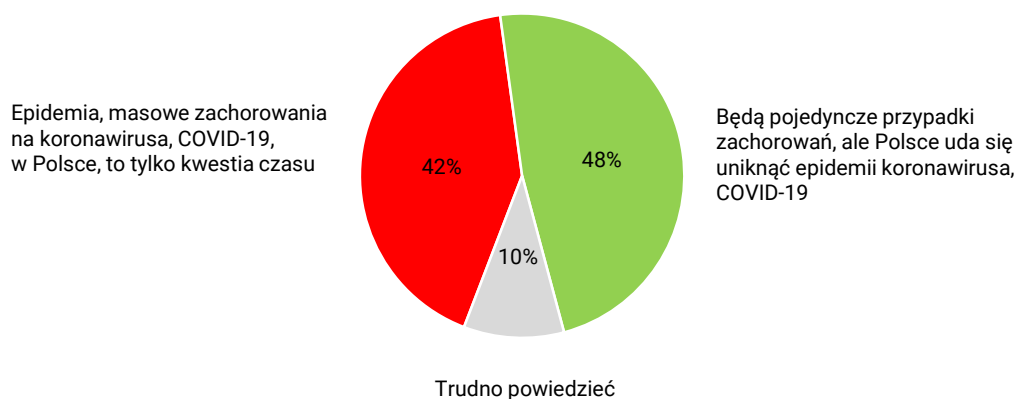
Jeśli chodzi o zależność między poziomem niepokoju związanego z możliwością zarażenia koronawirusem a częstością praktyk religijnych, to w podobnym stopniu obawiali się tego wszyscy biorący udział w praktykach religijnych, niezależnie od ich częstości (od 62% do 67%). Natomiast wyjątkowy brak obaw charakteryzował respondentów w ogóle niepraktykujących: ponad połowa spośród nich zadeklarowała, że nie boi się zarażenia koronawirusem (52%).

Wśród grup społeczno-zawodowych najwięcej osób bojących się zarażenia znajdujemy wśród robotników niewykwalifikowanych (75%), emerytów i pracowników administracyjno-biurowych (po 72%) oraz osób pracujących na własny rachunek (69%). Relatywnie najmniejszy poziom lęku cechował natomiast uczniów i studentów – 66% spośród nich, wedle własnych deklaracji, nie boi się zarażenia – oraz rencistów (53%).

Na progu epidemii zapytaliśmy Polaków, jaki rozwój sytuacji przewidują w najbliższym czasie. Niemal połowa spośród nich była nastawiona raczej optymistycznie i przewidywała, że, co prawda, będą zdarzały się pojedyncze przypadki zachorowań, ale Polsce uda się uniknąć epidemii COVID-19 (48%). Mniejszym poparciem cieszył się pesymistyczny pogląd, że masowe zachorowania z powodu infekcji tym koronawirusem i stan epidemii to w Polsce tylko kwestia czasu (42%).

CBOS

RYS. 3. Jak Pan(i) przewiduje, czy:

W pierwszym tygodniu od pojawienia się w Polsce koronawirusa największymi optymistami, co do rozwoju sytuacji w najbliższym czasie, były osoby religijne – 60% respondentów biorących udział w praktykach religijnych częściej niż raz w tygodniu oraz połowa (50%) chodzących do kościoła raz w tygodniu miało nadzieję, że Polsce uda się uniknąć epidemii, choć będą pojedyncze przypadki zachorowania. Przeciwnego zdania było odpowiednio 31% i 39% spośród nich. Natomiast osoby niewierzące, niebiorące udziału w praktykach religijnych, w większej części wyrażały przekonanie, że masowe zachorowania na COVID-19 i koniec końców – epidemia, są w Polsce nieuniknione. Tylko 41% spośród nich było w tym względzie optymistami.

Relatywnie większy optymizm w ocenie przyszłości cechował respondentów młodych (choć nie najmłodszych) i w średnim wieku (od 25 do 44 roku życia), a także najstarszych (powyżej 65 roku życia) – co najmniej połowa spośród nich przewidywała, że choć będą pojedyncze przypadki zachorowań, to atak koronawirusa nie przerodzi się w Polsce w epidemię COVID-19. W przypadku tych ostatnich można zatem mówić o swego rodzaju myśleniu życzeniowym: choć bardzo boją się oni zarażenia, to jednocześnie pozostają optymistami, uważając, że „będzie dobrze” i epidemię spowodowaną koronawirusem uda się ograniczyć. Natomiast o tym, że epidemia jest nieunikniona, najczęściej przekonani są najmłodszy respondenci (od 18 do 25 roku życia) oraz osoby wieku 45–54 lat: w obu grupach połowa wyraziła opinię, że w Polsce wcześniej czy później będą masowe zachorowania z powodu zakażenia koronawirusem.

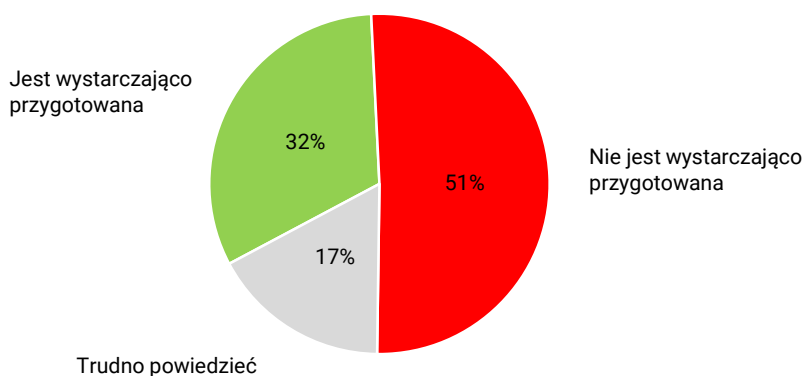
W naszą dobrą gwiazdę w większej części wierzyli mieszkańcy wsi oraz mniejszych miast, w tym szczególnie miast od 20 tys. do 100 tys. mieszkańców (52% głosów optymistycznych). Natomiast respondenci mieszkający w największych aglomeracjach najczęściej uznawali, że epidemia koronawirusa w Polsce jest tylko kwestią czasu (52%).

O ile poziom wykształcenie praktycznie niewiele różnicował opinie w tym względzie, o tyle – w odróżnieniu od dwóch poprzednich pytań – pojawiły się różnice w ocenie sytuacji w zależności od poglądów politycznych. Osoby o poglądach prawicowych w większości (54%) miały nadzieję, że uda się powstrzymać epidemię w Polsce (o nieuchronności epidemii przekonanych było 37% spośród nich). Podobnego zdania były w większej części osoby deklarujące poglądy centrowe. Natomiast ponad połowa zwolenników lewicy (53%) przewidywała, że masowe zachorowania w Polsce i epidemia, to tylko kwestia czasu (optymistami było jedynie 39% spośród nich).

Polaków zapytaliśmy także o ich ocenę przygotowania publicznej służby zdrowia w Polsce do stawienia czoła epidemii COVID-19. Ponad połowa badanych była zdania, że służba zdrowia w Polsce nie jest wystarczająco przygotowana na taką epidemię (51%). Niepełna jedna trzecia (32%) uważała, że dysponuje ona odpowiednimi środkami i kadrą, by uporać się z tą epidemią, zaś niespełna jedna piąta (17%) nie miała sprecyzowanej opinii w tej sprawie.

CBOS

RYS. 4. Czy, Pana(i) zdaniem, publiczna służba zdrowia w Polsce jest wystarczająco przygotowana na ewentualną epidemię koronawirusa COVID-19, czy też nie jest?

Kobiety (56%) częściej niż mężczyźni (46%) negatywnie oceniały stan przygotowania publicznej służby zdrowia do walki z epidemią koronawirusa. Opinie w tej kwestii okazały się wyraźnie uwarunkowane politycznie – osoby sprzyjające obecnej władzy i podzielające prawicowe poglądy polityczne częściej niż inni były zdania, że publiczna służba zdrowia jest wystarczająco przygotowana do walki z epidemią koronawirusa. Wśród prawicowców była o tym przekonana połowa (50%). Natomiast zwolennicy lewicy, tak jak osoby o poglądach centrowych, byli w tym względzie krytyczni (odpowiednio 70% i 66% opinii, że nie jest wystarczająco przygotowana).

Ponadto o właściwym przygotowaniu publicznej służby zdrowia częściej niż inni były przekonane osoby religijne, uczestniczące w praktykach religijnych raz w tygodniu lub częściej (odpowiednio 40% i 55%), także najstarsi respondenci (49%), a w grupach społeczno-zawodowych renciści i emeryci (odpowiednio 49% i 47%).

Krytyczna ocena stanu służby zdrowia była odwrotnie proporcjonalna do częstości udziału w praktykach religijnych – spośród osób niebiorących w nich udziału 67% uznało, że służba zdrowia nie jest wystarczająco przygotowana do walki z tą epidemią, a spośród biorących udział tylko kilka razy w roku tego zdania było 64%. Negatywna ocena możliwości publicznej służby zdrowia była częstsza niż przeciętnie także wśród respondentów młodych i w średnim wieku (w wieku 25–34 – 69%, w wieku 18–24 – 60%, w wieku 35–44 lata – 59%), osób z wykształceniem wyższym lub średnim (odpowiednio 61% i 56%) oraz wśród mieszkańców miast liczących ponad 100 tys. mieszkańców (od 100 tys. do 500 tys. – 58%, powyżej 500 tys. mieszkańców – 57%). Wśród grup społeczno-zawodowych najbardziej krytyczni byli technicy i średni personel techniczny (71%), osoby pracujące na własny rachunek (70%), kadra kierownicza i specjaliści z wyższym wykształceniem (63%), a także pracownicy administracyjno-biurowi i pracownicy usług (po 60%), uczniowie i studenci oraz gospodynie domowe (po 59%).

Na początku epidemii koronawirusa Polacy nie byli jeszcze w pełni przekonani o wyjątkowości choroby COVID-19. Stosunkowo wielu sądziło, że to jedna z wielu epidemii sezonowych, która zapewne przejdzie wraz z ociepleniem i poprawą pogody. Choć większość – zgodnie ze swoimi deklaracjami – bała się zarażenia, były to obawy umiarkowane, a zagrożenie wydawało się jeszcze nie całkiem realne.

Zróźnicowanie w deklaracjach dotyczących obaw, oceny wagi tej epidemii, a także jej rozwoju w przyszłości wskazują, że w pierwszych dniach epidemii częściej skłonni byli ją lekko traktować tzw. besserwisserzy, ludzie „wiedzący lepiej”, dość krytycznie odnoszący się przekazów medialnych w ogóle, a więc z jednej strony lepiej wykształceni, z drugiej – czerpiący wiedzę i pewność siebie z innych źródeł. Poziom lęku był natomiast najwyższy w grupach gorzej sytuowanych pod względem społecznym, częściej skłonnych do obaw i lęklivosti w ogóle.

Wydaje się, że szczególne apele o przestrzeganie ograniczeń związanych z epidemią COVID-19 powinny być adresowane do grup skłonnych do bagatelizowania niebezpieczeństw z nią związanych. A więc przede wszystkim do ludzi młodych (do 35 roku życia), którzy częściej niż inni lekceważyli wyjątkowość tej choroby, niespecjalnie bali się zarażenia. Warto też apelować do osób biorących systematycznie udział w praktykach religijnych, które zapewne z innych powodów w początkowej fazie epidemii skłonne były bagatelizować zagrożenie, oraz do niepraktykujących, których w kwestii podejścia do obecnego zagrożenia epidemicznego także cechowała swego rodzaju lekkomyślność.

Opracował

Krzysztof Pankowski

TABELA 1

		Ostatnio dużo mówi się o rozszerzającej się na świecie liczbie zachorowań na infekcję dróg oddechowych wywoływaną przez pochodzącego z Chin koronawirusa, COVID-19. Która z poniższych opinii jest Panu(i) bliższa?			Liczba osób
		Obecna epidemia koronawirusa, COVID-19, jest czymś wyjątkowym, może przerodzić się w pandemię i wywołać wiele negatywnych skutków dla świata	Zawsze były jakieś choroby sezonowe, epidemie grypy czy innych chorób wirusowych, obecna epidemia koronawirusa, COVID-19, nie jest czymś wyjątkowym, tylko została rozdmuchana przez media	Trudno powiedzieć	
		%	%	%	
Ogółem		46	48	6	873
Płeć	Mężczyźni	46	48	5	411
	Kobiety	45	49	6	462
Wiek	18–24 lata	50	49	1	65
	25–34	37	58	5	176
	35–44	51	46	3	151
	45–54	48	46	7	119
	55–64	47	46	7	170
	65 lat i więcej	46	45	9	192
Miejsce zamieszkania	Wieś	43	50	8	354
	Miasto do 19 999	41	53	6	140
	20 000 – 99 999	49	46	6	201
	100 000 – 499 999	49	46	5	104
	500 000 i więcej mieszk.	54	46		74
Wykształcenie	Podstawowe / gimnazjalne	45	44	11	148
	Zasadnicze zawodowe	47	48	5	203
	Średnie	46	50	4	275
	Wyższe	44	50	6	246
Grupa społeczna i zawodowa	Kadra kier., spec. z wyższym wyksz.	44	49	7	111
	Średni personel, technicy	53	47		39
	Pracownicy adm.-biurowi	51	41	8	46
	Pracownicy usług	55	45		60
	Robotnicy wykwalifikowani	52	45	3	123
	Robotnicy niewykwalifik.	46	51	3	28
	Rolnicy	42	47	11	40
	Pracujący na własny rach.	52	46	3	34
	Bezrobotni	47	53		15
	Emeryci	45	46	10	227
	Renciści	38	58	3	41
	Uczniowie i studenci	43	56	2	36
	Gospodynie domowe i inni	30	62	8	74
	Pracuje w:	inst. państw., publicznej	44	51	5
spółce właścicieli prywatnych i państwa		43	50	7	75
sekt. pryw. poza rolnict.		54	44	2	238
prywatnym gosp. rolnym		47	46	8	48
Dochody na jedną osobę	Do 999 zł	43	49	8	91
	Od 1000 zł do 1499 zł	44	48	7	134
	Od 1500 zł do 1999 zł	46	47	6	139
	Od 2000 zł do 2999 zł	42	54	5	125
	3000 zł i więcej	49	46	4	151
Ocena własnych war. mater.	Złe	45	40	14	40
	Średnie	46	47	6	272
	Dobre	45	50	5	561
Udział w prakt. religijnych	Kilka razy w tygodniu	39	56	5	44
	Raz w tygodniu	43	51	6	371
	1–2 razy w miesiącu	49	43	8	140
	Kilka razy w roku	50	45	5	203
	W ogóle nie uczestniczy	46	52	2	106
Poglądy polityczne	Lewica	46	49	5	161
	Centrum	47	49	4	233
	Prawica	46	49	5	331
	Trudno powiedzieć	41	49	10	137

TABELA 2

		Czy Pan(i) osobiście boi się zarażenia tym koronawirusem?			Liczba osób
		Tak	Nie	Trudno powiedzieć	
		%	%	%	
Ogółem		62	37	1	874
Płeć	Mężczyźni	58	41	1	412
	Kobiety	66	33	1	462
Wiek	18–24 lata	44	56		65
	25–34	47	50	3	176
	35–44	66	34		151
	45–54	68	32		119
	55–64	67	33		171
	65 lat i więcej	71	26	2	192
Miejsce zamieszkania	Wieś	64	36	1	354
	Miasto do 19 999	62	34	4	140
	20 000 – 99 999	64	35	1	201
	100 000 – 499 999	57	43		105
	500 000 i więcej mieszk.	57	43		74
Wykształcenie	Podstawowe / gimnazjalne	69	30	1	149
	Zasadnicze zawodowe	66	33	1	203
	Średnie	63	35	1	275
	Wyższe	54	45	1	246
Grupa społeczna i zawodowa	Kadra kier., spec. z wyższym wyksz.	54	44	2	111
	Średni personel, technicy	62	38		39
	Pracownicy adm.-biurowi	72	28		46
	Pracownicy usług	65	35		60
	Robotnicy wykwalifikowani	59	41		123
	Robotnicy niewykwalifik.	75	25		28
	Rolnicy	56	41	3	40
	Pracujący na własny rach.	69	31		34
	Bezrobotni	64	36		15
	Emeryci	72	26	2	227
	Renciści	47	53		43
	Uczniowie i studenci	34	66		36
	Gospodynie domowe i inni	59	39	2	74
Pracuje w:	inst. państw., publicznej	60	40		119
	spółce właścicieli prywatnych i państwa	61	36	3	75
	sekt. pryw. poza rolnict.	63	36	1	238
	prywatnym gosp. rolnym	56	41	3	48
Dochody na jedną osobę	Do 999 zł	63	37		91
	Od 1000 zł do 1499 zł	65	34	1	134
	Od 1500 zł do 1999 zł	71	29		139
	Od 2000 zł do 2999 zł	56	40	4	125
	3000 zł i więcej	56	43	1	151
Ocena własnych war. mater.	Złe	66	33	2	40
	Średnie	66	32	1	273
	Dobre	60	39	1	561
Udział w prakt. religijnych	Kilka razy w tygodniu	63	37		44
	Raz w tygodniu	65	34	1	371
	1–2 razy w miesiącu	67	32	1	141
	Kilka razy w roku	62	36	2	203
	W ogóle nie uczestniczy	48	52		106
Poglądy polityczne	Lewica	60	38	2	161
	Centrum	59	40	1	233
	Prawica	64	35	1	331
	Trudno powiedzieć	63	36	1	138

TABELA 3

		Jak Pan(i) przewiduje, czy:			Liczba osób
		epidemia, masowe zachorowania na koronawirusa, COVID-19, w Polsce, to tylko kwestia czasu	będą pojedyncze przypadki zachorowań, ale Polsce uda się uniknąć epidemii koronawirusa, COVID-19	Trudno powiedzieć	
		%	%	%	
Ogółem		42	48	10	874
Płeć	Mężczyźni	42	49	10	412
	Kobiety	43	47	10	462
Wiek	18–24 lata	52	43	5	65
	25–34	42	50	8	176
	35–44	44	52	3	151
	45–54	52	41	8	119
	55–64	41	44	16	171
	65 lat i więcej	34	51	15	192
Miejsce zamieszkania	Wieś	42	48	10	354
	Miasto do 19 999	41	46	13	140
	20 000 – 99 999	39	52	9	201
	100 000 – 499 999	45	46	9	105
	500 000 i więcej mieszk.	52	39	9	74
Wykształcenie	Podstawowe / gimnazjalne	36	49	15	149
	Zasadnicze zawodowe	43	44	12	203
	Średnie	43	49	8	275
	Wyższe	45	48	7	246
Grupa społeczna i zawodowa	Kadra kier., spec. z wyższym wyksz.	44	51	5	111
	Średni personel, technicy	53	47		39
	Pracownicy adm.-biurowi	56	38	6	46
	Pracownicy usług	58	35	7	60
	Robotnicy wykwalifikowani	47	43	9	123
	Robotnicy niewykwalifik.	36	54	10	28
	Rolnicy	41	47	12	40
	Pracujący na własny rach.	47	48	5	34
	Bezrobotni	28	68	4	15
	Emeryci	36	49	15	227
	Renciści	26	53	21	43
	Uczniowie i studenci	48	42	10	36
	Gospodynie domowe i inni	37	54	9	74
	Pracuje w:	inst. państw., publicznej	42	52	6
spółce właścicieli prywatnych i państwa		37	53	10	75
sekt. prywat. poza rolnict.		56	38	6	238
prywatnym gosp. rolnym		39	53	9	48
Dochody na jedną osobę	Do 999 zł	37	51	12	91
	Od 1000 zł do 1499 zł	39	50	11	134
	Od 1500 zł do 1999 zł	40	49	11	139
	Od 2000 zł do 2999 zł	42	52	5	125
	3000 zł i więcej	49	43	8	151
Ocena własnych war. mater.	Złe	46	37	17	40
	Średnie	39	49	11	273
	Dobre	44	48	9	561
Udział w prakt. religijnych	Kilka razy w tygodniu	31	60	8	44
	Raz w tygodniu	39	50	10	371
	1–2 razy w miesiącu	43	46	11	141
	Kilka razy w roku	48	45	8	203
	W ogóle nie uczestniczy	49	41	10	106
Poglądy polityczne	Lewica	53	39	8	161
	Centrum	42	49	9	233
	Prawica	37	54	8	331
	Trudno powiedzieć	43	40	17	138

TABELA 4

		Czy, Pana(i) zdaniem, publiczna służba zdrowia w Polsce jest wystarczająco przygotowana na ewentualną epidemię koronawirusa, COVID-19, czy też nie jest?			Liczba osób
		Jest wystarczająco przygotowana	Nie jest wystarczająco przygotowana	Trudno powiedzieć	
		%	%	%	
Ogółem		32	51	17	874
Płeć	Mężczyźni	37	46	17	412
	Kobiety	27	56	17	462
Wiek	18–24 lata	30	60	10	65
	25–34	18	69	14	176
	35–44	28	59	13	151
	45–54	27	55	19	119
	55–64	35	45	21	171
	65 lat i więcej	49	30	21	192
Miejsce zamieszkania	Wieś	34	47	19	354
	Miasto do 19 999	29	52	19	140
	20 000 – 99 999	34	52	14	201
	100 000 – 499 999	27	58	15	105
	500 000 i więcej mieszk.	29	57	14	74
Wykształcenie	Podstawowe / gimnazjalne	41	42	18	149
	Zasadnicze zawodowe	40	40	19	203
	Średnie	29	56	16	275
	Wyższe	23	61	16	246
Grupa społeczna i zawodowa	Kadra kier., spec. z wyższym wyksz.	19	63	18	111
	Średni personel, technicy	23	71	6	39
	Pracownicy adm.-biurowi	22	60	18	46
	Pracownicy usług	24	60	16	60
	Robotnicy wykwalifikowani	32	56	12	123
	Robotnicy niewykwalifik.	31	54	14	28
	Rolnicy	36	46	19	40
	Pracujący na własny rach.	23	70	7	34
	Bezrobotni	26	52	22	15
	Emeryci	47	32	21	227
	Renciści	49	33	19	43
	Uczniowie i studenci	35	59	6	36
	Gospodynie domowe i inni	15	59	26	74
Pracuje w:	inst. państw., publicznej	23	60	17	119
	spółce właścicieli prywatnych i państwa	26	51	23	75
	sekt. prywat. poza rolnict.	25	65	10	238
	prywatnym gosp. rolnym	36	47	18	48
Dochody na jedną osobę	Do 999 zł	32	49	19	91
	Od 1000 zł do 1499 zł	35	45	20	134
	Od 1500 zł do 1999 zł	40	44	16	139
	Od 2000 zł do 2999 zł	40	50	10	125
	3000 zł i więcej	28	58	15	151
Ocena własnych war. mater.	Złe	36	47	17	40
	Średnie	30	51	20	273
	Dobre	33	52	15	561
Udział w prakt. religijnych	Kilka razy w tygodniu	55	26	19	44
	Raz w tygodniu	40	43	17	371
	1–2 razy w miesiącu	35	51	14	141
	Kilka razy w roku	19	64	17	203
	W ogóle nie uczestniczy	18	67	15	106
Poglądy polityczne	Lewica	18	70	12	161
	Centrum	20	66	15	233
	Prawica	50	32	18	331
	Trudno powiedzieć	27	49	24	138